

Ting af juridiske Spidsfindigheder at være ret haandgribelige.

Jeg kan ikke se rettere, end at Paastanden om, at Regeringens Kornpolitik skulde være forfejlet, ikke er rigtig. Resultatet er i alt Fald dette, at vi nu nogenlunde med Tryghed kan se Fremtiden i Møde og har Udsigt til at bevare en Rugpris indtil næste Høst, som er nogenlunde rimelig. Henvender man sin Opmærksomhed paa, om den Pris, der nu er sat, virkelig kommer Konsumenterne, Befolkningen til gode, saaledes som det er tilsigtet, tror jeg, man maa sige, at de opnaaede Resultater er tilfredsstillende, selvom jeg selvfølgelig skal indrømme, at Situationen har været saa overordentlig vanskelig, at Fejlgreb ikke kunde undgaas. Naar Kritikken mod disse Foranstaltninger er blevet saa stærk, maa man huske paa, at der er et gammelt Ord, der siger, at den skarpe Kritik forpligter. Jeg kan derfor ikke lade være at drage enkelte Eksempler frem, der viser, hvilket Bidrag der fra den Side, hvor Kritikken lyder stærkest, er ydet til disse Spørgsmaals Løsning. Jeg har været i det heldige Tilfælde sammen med det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) paa ret nært Hold at kunne følge alle de Forhandlinger, der er førte, og de Bestemmelser, der er truffet lige fra Krigens Udbrud indtil Dato. Jeg vil gerne berøre disse Forhold af den Grund, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds baade i Gaar og i Dag har angrebet fra-værende Kolleger i Vurderingskommissionen og Prisreguleringskommissionen ganske usædvanlig skarpt. Jeg vil tage dem lidt i Forsvar, da jeg foruden det ærede Medlem er det eneste Medlem her af Tinget, der har siddet i begge disse Kommissioner. Det første, der blev foretaget i Retning af Kornpolitik her i Danmark, var Udstedelse af Udførselsforbudet for alle Kornvarer og Foderstoffer. Der blev da af Justitsministeren givet Dispensation for Maltbyg. Denne Dispensation varede, saa vidt jeg husker, i 9 Dage. Der blev da i Kommissionen stillet Forslag om, at Dispensationen skulde ophæves, og det kom til et meget skarpt Ordskifte mellem det ærede Medlem og mig, men jeg gik af med Sejren. Hele den øvrige Kommission gik med mig, det ærede Medlem kom til at staa alene, Dispensationen blev ophævet. Jeg støttede mit Standpunkt paa, at den Dag let kunde komme, da vore Foderstofbeholdninger blev saa knappe, at vi ikke havde Raad til at undvære noget. Det ærede Medlem stillede sig igaar her frem i fuld Belysning som

Landbrugets eneste Repræsentant i Kommissionen, som den, for hvem det havde været Alfa og Omega at forsvare og værne Landbrugets Interesser. Han beklagede sig over, at han kun hos et af Kommissionens Medlemmer havde fundet den fornødne Forstaaelse af, hvor vigtigt det var at indføre Fodermateriale for derved at skabe det Raamateriale, der var Grundlaget i alt Fald for det mindre Landbrug her i Landet. Jeg synes dog, det er noget uberettiget at bruge saa stærke Ord og paa en vis Maade sige, at jeg som Medlem af Kommissionen har savnet denne Forstaaelse. (P. Th. Nielsen: Det har jeg ikke sagt). Det kunde ikke forstaaes paa anden Maade. Det var netop, fordi jeg kunde se, hvor stor Trang der vilde blive til Fodermidler, at jeg førte en saa stærk Kamp for at bevare Kornet herhjemme. Den Gang sagde det ærede Medlem, at han fandt ikke, at der var nogen Fare ved, at Dispensationen opretholdtes. Men der foregik den Gang en saa voldsom Rømning af vore Beholdninger, at der, som bekendt, i Løbet af de 9 Dage blev solgt 470,000 Tdr. dansk Byg til Udlandet, til Norge og Tyskland. Det tyder heller ikke paa stor Forudseenhed, men jeg maa dog have Lov til at anføre, at Forstaaelsen af Nødvendigheden af at have Raamaterialer til Landbruget var meget større hos de øvrige Medlemmer af Kommissionen end hos det ærede Medlem. Det viste sig, at ikke alene jeg, men alle Kommissionens øvrige Medlemmer undtagen det ærede Medlem havde Forstaaelsen af, at det gjaldt om at bevare Kornet herhjemme i Danmark til den danske Industri, selv om man skulde komme til at træde den større Landbruger lidt for nær, som ikke havde Tid til at vente med at faa den Profit, som Situationen kunde give ham, men kastede sit Korn ud af Landet paa det første Bud, der skete til en efter hans Opfattelse ret høj Pris. Jeg synes som sagt ikke, at dette tjener som Bevis paa stor Forudseenhed paa dette Omraade. (P. Th. Nielsen: Heller ikke fra Ministerens Side). Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) siger, at der heller ikke var vist stor Forudseenhed af Ministeren. Jeg vil dertil sige, at jeg sætter mere Pris paa den Mand, der under en saa vanskelig Situation som den nuværende efter at have begaaet et Fejlgreb, fordi han af de større Landbrugere har faaet en forkert Fremstilling, saa snart han ser, at han har begaaet denne Fejl, øjeblikkelig ophæver den, end paa den Mand, der holder fast ved den Opfattelse,